

HITLERJEVI TANKI BODO ŽEJNI

RDEČA ARMADA NA KAVKAZU NAGLO PRODIRA PROTI SEVEROZAPADU IN JE V SEDANJI OFENZIVI NAPREDOVALA ŽE 140 MILJ TER DOSPELA DO SOTNIKOVSKA BLIZU KALMUŠKIH STEP, KOZAKI IN TANKI PA SE VEDNO ZASLEDUJEJO NEMCE

Pri poletni ofenzivi je bilo Hitlerju največ ležeče na tem, da pride do petrolejskih vrelcev pri Groznom, toda nemška armada je bila vstavljena pri Moždoku in sedaj poglajna nazaj že 140 milj. S tem so bila nemški armadi pred nosom zaprti vrata do tako zelo potrebne petrolejske in Hitlerjevi tanki bodo trpeli budo žejo.

Z zavzetjem Sotnikovska, ki se nahaja 65 milj severno od železnice, ki pelje v Rostov, so včeraj Rusi napredovali 26 milj in rdeča armada se bliža kalmuškim stepam, kamor prodira druga ruska armada od severa od Stalingrada. Ta armada je že prečkala Volgo takoj v početku ofenzive in sedaj prodira proti zapadu.

Ob železnici, ki pelje v Rostov, so Rusi včeraj zavzeli Suvorovsk, 15 milj jugozapadno od Mineralnija Vodi in Graždanski Pervi, 20 milj zapadno od Mineralnija Vodi.

Nemci poročajo, da so Rusi prišli močno ofenzivo v okolici Voroneža, sredi med Stalingradom in Moskvjo, toda ruska poročila te ofenzive ne omenjajo. Ravno tako poročila Berlin, da so Rusi začeli ofenzivo med Ilmskim jezerom in Leningradom, toda ruska poročila o tem ničesar ne omenjajo. In to je v skladu z običajem ruskega vrhovnega poveljstva, da kake nove ofenzive ne ome-

ni, dokler ni dosežen kak večji uspeh.

Na severnem Kavkazu ob Donu so Rusi uspešno odbili mnogo nemških protinapadov in Nemci so izgubili 1000 mož in 22 tankov. Rdeča armada se ob Donu nahaja samo še 60 milj od Rostova in ravno na tem kraju nudi jo Nemci najmočnejši odpor, da obvarujejo to važno mesto pred padcem.

Rusi na tem kraju ne omenjajo nikakih uspehov, toda pravijo, da utrjujejo Nemce, da se boji nadaljujejo in da Nemci izgubljajo vedno več orožja.

Pred Stalingradom, kjer je še vedno obkoljenih 22 nemških divizij, se Nemci še vedno z vsilo silo branijo in Rusi so včeraj uničili 26 nemških transportnih aeroplanov, s katerimi Nemci že več tednov dovajajo orožje in živež obkoljeni armadi.

Admiralno glasilo "Rdeča zvezda" pravi, da so tanki in kozaki, ki so zopet prišli v svojo domovino, obkolili močno nemško armado na Kavkazu. Vseje proti severu Rusi pridirajo ob Stalingrad-Tihoreck železnici in čistijo predel okoli Zimovnikov ter se bližajo Sal-sku.

Tudi v Stalingradu Rusi čistijo ceste ter so včeraj zopet zavzeli 27 utrjenih postojank ter odbili vse nemške protinapade.

RUMUNSKA ARMADE SO SKORO UNIČENE

Bern, Švica. — Kot se glasi poročila Paul Ghalija, vojnega poročevalca, so rumunske armade že skoro popolnoma uničene. Zvedelo se je že sedaj, da je v Stalingradu obkoljenih šest rumunskih divizij, sedem pa jih je v neredu bežalo pred Rusi s Kavkaza. Ostalih sedem divizij, ki jih je Rumunija "posodila" Hitlerju, pa so Rusi zelo zbili v bitkah pri Don-Donetsu.

London. — Reuterjeva agencija je podala vest, ki se glasi, da so ruski viri izvedeli, da je bil v Bukarešti prirejen napad na nemškega vnanjega ministra v Rumuniji, barona Manfreda von Killingerja. Nekaj univerzitetni študent je oddal več streljav na avto, v katerem se je vozil baron Killinger. Študent je bil aretiran, kakor je to poročala agencija Tass iz Geneve.

Vojni delavski svet bo imel lokalne urade v večjih mestih

Washington. — Krajevni W. L. B. uradi bodo vzpostavljeni v vseh večjih mestih, kot je Detroit, Seattle, itd. V nekaterih velikih mestih, kot v New Yorku, Bostonu, Chicagu, Denverju, že obstojajo taki uradi, kateri pa bodo odsej imeli moč, da bodo odločali v spornih zadevah v svojem okrožju.

Ta nov sistem delovanja W. L. B. bo koristen vojnemu prizadevanju, ker se bodo mogli delavski spori v mnogih slučajih rešiti na mestu in jih ne bo

Angleška mladinska organizacija pozdravlja jugoslovansko mladino

London, 8. januarja. J. I. C. (Radio prejemna služba). — V tekni današnje oddaje v srbohrvaščini je govornik naslovil pozdrav jugoslovanski mladini, ki se nekeje v naši zemlji bori proti fašizmu.

Govornik je dejal, da ves svet gleda na našo mladino in občuduje njeno borbo na življenje in smrt.

"Mladina zedinjenih narodov, ki se bori za isto stvar, kakor vi, hoče da v tem boju zmaga pravica.

"Vsi vi, ki se borite v Sloveniji, na Hrvaškem, v Dalmaciji, Črni gori, Srbiji, Vojvodini in povsod drugod, vedite da smo z vami in vas občudujemo. Nadaljujte ta boj.

"Zedinjeni smo v svojem programu, katerega cilj je zmaga demokracije in pravice v naših svobode govora in vere. Vse one, ki so proti temu je treba zatreti.

"Mi v Britaniji vemo, kaj je svoboda. Britanska mladina vas pozdravlja. Na pravem potu ste. In niste sami, kajti mladina vsega sveta je z vami.

"Smrt fašizmu! Svoboda narodu!"

treba predlagati glavnemu stani sveta v rešitev. Washingtonski urad bo s tem postal nekako vrhovno sodišče, pri katerem se bo moglo vložiti apele proti razsodbam podrejenih uradov v raznih okrožjih.

Poročila z raznih bojišč

Boji v Tuniziji

Poročilo s fronte v Tuniziji naznanja, da so Francozi izvajali dve sicer majhni, toda zelo važni zmagi. Francoska marokanska infanterija, ki velja za najboljšo kolonialno vojsko, je napadla Nemce pri Džebel bou Hadjarn in ubila 17 Nemcev. V kratki bitki so bili vjeti štirje Nemci in je bilo zaplenjenih 7 strojnica.

Pri Džebel bou Debous so Francozi obkolili nek italijanski oddelek ter vjeli 82 Italjanov, med njimi dva častnika.

Maroški radio naznanja, da so Francozi napadli postajo v Sidi Saadu, 12 milj južno od Fondouka, so ubili 10 sovražnih vojakov, več pa so jih vjeli.

Iz drugih krajev fronte ni nikakih poročil in včeraj prvič ni bilo nobenih zračnih bojev.

Dva japonska rušilca torpedirana

Ameriške motorne torpedovke so v nedeljo ponoči odbile že drugi japonski poskus poslati posadki na Guadalcanalu ojačanje in orožje. Torpedovke so zadele dva in morebiti tri rušilce.

Tekom bitke sta en rušilec zadela dva torpeda, drugi rušilec je bil enkrat zadet, tretjega pa sta mogoče zadela dva torpeda. Poročilo dalje pravi, da so se sovražne bojne ladje umaknile proti severozapadu.

Velik zračni napad

Angleško zračno ministrstvo naznanja, da so včeraj angleški aeroplani v 12 minutah vrgli nad 100 ton močno razstreljivih in vžigalnih bomb na Essen, kjer se nahajajo velike Kruppove in Goeringove tovarne za orožje in municijo.

V dveh tednih so angleški aeroplani že devetkrat bombardirali nemška industrijska središča v Poruhju in to v januarju, ki je najslabši mesec za zračne operacije.

Angleži so izgubili samo štiri aeroplane.

Vsako minuto je padlo nad 8 ton bomb.

Ko so se letalci vrnili, so sporečili, da so takoj nastali veliki požari. Protizračni ogenj je bil zelo hudo, toda prvič v zadnjih nočeh so angleški letalci zadeli na nemške aeroplane.

Nemški radio je priznal, da je bila v Essen povzročena precejšnja škoda in da je bilo tudi mnogo ljudi užitih. Poročilo tudi dodaja, da je bilo uničenih pet sovražnih aeroplanov.

V Anglijo je prišla velika zavezniška armada

Iz Londona naznanjajo, da je v neko angleško pristanišče prišla močna zavezniška armada, sestavljena iz novozelandskih, avstralskih in kanadskih letalcev. Novozelandski visoki komisar je pozdravil čete in je imel še posebno tople besede za Amerikance.

Predstavniki zamorskih delavcev pojdejo k McNuttu

A. Philip Randolph, predsednik Bratovščine porterjev spalnih vozov, bo šel na delu bele in črne delavske delegacije v Washington v ponedeljek, da bo staval nekaj vprašanj glede diskriminiranja v vojni industriji samemu komisariju delovne sile, Paul McNuttu. Delegacija se je odločila za to mislijo iz razloga, ker so bila ustavljena nadaljna zasliševanja v pogledu diskriminiranja. Zasliševanja in preiskave je vodila Fair Employment Practices Committee, ki je bil del komisije, kateri načeljuje McNutt.

Poslednje slovo od velikega znanstvenika

Zlata vrata največje cerkve v Ameriki so se v torek odprla pred zemeljskimi ostanke slavnega sina jugoslovanske zemlje, velikega državljana Zedinjenih držav in enega največjih genijev naše dobe.

Znameniti ameriški učenjaki so se prišli pokloniti znanstveniku, ki jim je bil vzor pri delu in predhodnik pri ustvarjanju.

Predstavniki zemeljskih oblasti pa so se prišli pokloniti plemenitemu človeku, ki je preziral zemeljske dobrine, ker je um in dušo daroval napredku človeštva.

V torek, dne 12. januarja 1943 je bil Nikola Tesla začasno pokopan s svečanostjo, odgovarjajočo velikini moči, ki je preminul. Svoj zadnji počitek in večni pokoj bo Nikola Tesla našel šele v zemlji, ki ga je rodila.

Točno ob štirih popoldne so se odprla zlata vrata katedrale St. John The Divine. V spremstvu stražarjev sokolov se je krsta ustavila pod obokom visoke ladje največje newyorške cerkve. Skoro 2000 oseb je gledalo v smeri proti pokopnemu Nikolu Tesli — pred njegovo krsto so stopali srbsko-pravoslavni in anglikanski duhovni, sledeč dominantni osebnosti anglikanskega škofa, William T. Mannings-a.

Duhovnom je sledila počasna procesija, ki ga je spremljala na njegovem zadnjem potu in predstavljala Teslovo staro in novo domovino ter njegovo znanost.

Tam so bili: ban Hrvaške, dr. Ivan Šubašić, ministri gg. Bogoljub Jevtić, Franc Snoj in dr. Branko Čubrilović.

Mesto New York je zastopal Newbold Morris v imenu župana La Guardia. Ameriško znanost in industrijo, osnovano na Teslovih izumih, so predstavljali dr. Ernest F. W. Alexanderson o d General Electric Company, izumitelj znanega Aleksandrovega izmenjevalca; iz Pupinovega zavođa Columbia University, je

CIO V BORBI PROTI ZAPOSTAVLJANJU

Organizacija CIO je še na svoji konvenciji meseca novembra, p. l. imenovala odbor, katerega naloga je, da zasleduje vsako morebitno rasno diskriminiranje napram delavcem, ter istega tudi pobija.

Na podlagi tega se imenovani odbor sedaj poteguje za to, da se dovoli Fair Employment Practice Committeeju dovolj vladne podpore, da bo isti mogel voditi uspešno tozadevno preiskovanje, ter tudi potrebne obravnave v slučajih, kjer se dožene, da podjetniki ali podjetništvo, itd., diskriminira napram delavcem.

Omenjena organizacija nima trenutno dovolj sredstev, da bi s tem potrebnim delom nadaljevala, kot potrebno. Odbor CIO pa smatra, da bi morala nuditi kooperacijo v tem smislu razna vojna podvzletja oziroma vladne agencije, ki so odgovorne za vojno produkcijo.

POMOČ KITAJSKI SMEŠNO MAJHNA

Dr. K. C. George Jeh, zastopnik kitajskega informacijskega ministrstva, je rekel, da so vojaške zaloge, ki prihajajo na Kitajsko "smešno majhne."

To izjavo je dr. Jeh objavil z ozirom na poslanico na kongres, v kateri je predsednik Roosevelt omenil: "Po zraku pošiljamo na Kitajsko toliko lend-lease materijala, kot ga je sploh kdaj šlo po Burma cesti."

"Po Burma cesti ni materijal, nikdar dosegl svojega viška," je rekel dr. Jeh, "in tudi če bi, zaloge niso nikdar zadostovale; kar pa danes prihaja na Kitajsko, je smešno malo."

"Ko je bila cesta še odprta, so bila še druga pota, po katerih so prihajale zaloge na Kitajsko — nekatere tajno, druge

Rooseveltov sin odlikovan

Washington. — Polkovnik James Roosevelt, starejši sin predsednika Roosevelta, je bil s 14 člani mornarskega kora vred odlikovan z mornariškim križcem za junaštvo.

Polkovnik Roosevelt, drugi poveljnik napadalnega oddelka katerega može so bili zdaj odlikovani, je rešil iz valov tri može svoje posadke med umikom z nekakega otoka, katerega so napadli po načinu angleških komandos.

javno. Težka oprema ni nikdar bila poslana na Kitajsko po Burma cesti in tudi danes ne prihaja."

Dalje je dr. Jeh rekel, da večina vojnega materijala prihaja iz Amerike in le malo iz Anglije. Zato je zahteval, da je na Kitajsko poslanega več vojnega materijala, da bo mogoče Japoncem zadati čim hujši vdarac.

Srbsko-pravoslavni cerkveni obred je vršil Dušan Šukljević, protijerej cerkve Sv. Save, s pomočjo prote Milana Mrvićina iz Lebanona, Pa. Po zaključku obreda je škof Manning dal pokojniku zadnji blagoslov.

S tem je bil cerkveni obred zaključen in vsi prisotni so se šli zadnjič pokloniti moži, ki je čast in ponos vsem Jugoslovonom in Amerikancem. Tu smo zadnjič videli modro glavo tega velikega starca, plemenitega človeka in globokega učenjaka.

Minister g. Sava Kosanović je sprejemal izraze sožalja prisotnih osebnosti, ki so šle vzeti slovo od pokojnikov.

Zastave so se poklonile v poslednjem pozdravu, nakar se je spreved na novo premaknil. Za krsto je zopet korakal minister g. Kosanović s svojimi najbližjimi prijatelji in predstavniki državnih in mestnih oblasti. Potem so prišli venci, poklonjeni od nj. vel. kralja Petra II., bana Šubašića, Zvezde jugoslovanskih sokolskih društev in ameriških znanstvenih institucij.

Tako je odšel k svojem poslednjemu počitku mož, ki je vse svoje življenje preživel sklonjen nad učenimi formulami in poskusnimi aparati. Najbolje je opisal njegov značaj New York Times, ki pravi, da se je v strojih in turbinah izražal kakor pesnik v stilih. Bil je zares poet napredka, mojster nove dobe in prerok bodočnosti, prerok katerega sodobniki čisto niti razumeli niso. In vendar se ni nikdar nikomur pritožil, da ga ne razumejo. Čarovnik prihodnosti je bil in vedel je, da dela za pokolenja, ki so šle na potu tja, kamor je njegov genij že prispel.

Tudi v svoji narodni zavednosti je bil med najbolj progresivnimi sodobniki. Našemu mlademu kralju je dejal: "Ponosen sem, da sem Srb ..."

ponosen sem, da sem Jugoslovani." S temi besedami je narodu, iz katerega se je rodil, orisal najboljši politični program.

Skromni učenjak, ki ni hotel sprejeti ponujeno mu Nobelove nagrade, niti častnih doktoratov domačih in tujih univerz, je imel široko, čisto jugoslovansko dušo. V svojem zadnjem pismu jugoslovanskim bratom je naslovil nam vsem poslanico, ki je polna modrosti in najčistejše ljubezni do domovine.

Tesla je umrl. Po dolgem življenju posvečenem težkemu in neumornemu delu, je zdaj vendar našel mir in pokoj. Veliko dedščino nam zapuščala, dedščino Srba, rojenega na Hrvaškem, in Jugoslavana. Mi, ki smo njegovi sonarodnjaki in bratje, kakor so Amerikanci njegovi pobratimi, moramo biti vredni njegove nesebične požrtvovalnosti.

— Jugoslav. Inform. Center

Na tisoče otrok zboli vsako leto za otroško paralizo. — Prispevajte v sklad za pobijanje te strašne bolezni!

"GLAS NARODA"

VOICE OF THE PEOPLE

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation)
Frank Sakser, President; Ignace Hudec, Treasurer; Joseph Lipeha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.

50th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturdays, Sundays
and Holidays.
Subscription Yearly \$6. Advertisement on "Agreement."

Za celo leto valja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—;
za četrt leta \$1.50.— Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.—
Za izposojništvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.—

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno sobot., nedelj. in praznikov.

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-1242

NAJMOČNEJŠE RUSKO OROŽJE

Med vsem vojskovojskimi se državi v sedanjih vojni inna
Rusija najboljše in najbolj uspešno orožje — da skriva svoje
vojske tajnosti.

To orožje so Rusi uporabljali navzlic vsej radovednosti
in poizvedovanju tujih častnikov in vojaških atašeev tako
spretno in uspešno, da je ves svet podcenjeval rusko vojaško
silo.

Ko je slednjič Nemčija vdarila na Rusijo in je Rusija vda-
rila nazaj, se je začel ves svet, Nemčiji pa je bil ves vojni
močrt popolnoma prevrnjen.

Rusko dobro začetno tajnost je mogoče zasledovati v let-
to 1936, ko je Charles A. Lindbergh obiskal Nemčijo in Rusijo
ter je pozneje sporočil, da je nemška zračna sila močnejša kot
pa ruska.

Feldmaršal Herman Goering, ki je bil ponosen na rastočo
nemško zračno silo, mu je pokazal velikansko število aero-
planov vseh vrst. Za Lindbergha, kot strokovnjaka, je bil to
vsešten pogled.

Ko je bil Lindbergh v Moskvi, je Stalin zračnim povelj-
nikom dal navodila, po katerih so Lindberghu pokazali le ma-
lo aeroplanov na malo pomembnih manevrih in Lindbergh je
odšel in zmagoval z glavo, kot bi hotel reči: "V enem dnevu
more biti vse uničeno."

Po svojem povratku v Ameriko je Lindbergh podal svoje
poročilo o zračnih silah Nemčije in Rusije v uradnem Wash-
ingtonu in tudi oči ameriški javnosti. Vseled tega so ga zelo
kritizirali in mu čelo očitali, da je nečel. S tem pa je tudi nehoti
in proti svoji volji vlekel za nos Hitlerja. Stalin pa je ravno
to hotel doseči. Nemci so mislili, da je Lindbergh v Rusiji vi-
del vse rusko zračno silo, kot jo je videl v Nemčiji. In tako je
bila Nemčija speljena na led.

In ko je Hitler spoznal svoj pogrešek, se je znašel v vojni
s sovražnikom, ki je bil mnogo močnejši kot pa je pričakoval.

Uradna Rusija je tudi v svet pošiljala vesti, da je rdeča
armada komaj napol pripravljena na vojno. Kadar pa je bilo
kako slavje na Rdečem trgu v Moskvi, tedaj so Stalin in
drugi v vrzanih besedah proslavljali rdečo armado in jo o-
značevali kot najmočnejšo armado na svetu. In ob vsaki taki
priliki so razni vojaški krogi, zlasti pa nemški, vedno misli-
li, da je tako poveljevanje rdeče armade samo hrana za ruski
narod.

Ravno tako so tudi najodličnejši ruski vojaški piloti, ko
je Lindbergh objavil svoje poročilo, ogorčeno zavrnili njegove
trditve ter izjavili, da je ruska zračna sila najmočnejša na
svetu.

Od tedaj naprej je Rusija skrbno varovala svoje najmoč-
nejše orožje — tajnost. In še danes svet manj ve o ruski vojaški
sili, kot pa o sili katerekoli druge države.

Rusija dovoljuje inozemskim častnikom, da se prostó
gibljejo v notranjosti dežele in jih tudi uradno povabi v družbo
vojaških in mornariških atašeev zavzemskih in nevturalnih dr-
žav, toda vsi ti predstavniki raznih dežel se nahajajo za zagr-
njalom, ki jim je le redkokrat odgrnjeno, da trenutno pogle-
dajo na največje bojišče v celi zgodovini.

Vojaški atašee tujih držav so na istem stališču kot čast-
niki. Rusi z njimi postopajo z vso uljudnostjo in jim dajo
splošno pojasnila, toda na fronti jim ni dovoljena.

Ruska strategija tajnosti pa ni omejena samo na vojno
operacije, temveč tudi na generale, ki poveljujejo posamez-
nim armadam na raznih frontah.

V početku vojne je bil v ospredju posebno maršal Timo-
šenko kot najboljši ruski poveljnik. Zanj tri tedne pa nje-
govo ime ni bilo več imenovano. Včeraj je bilo sporočeno, da
se nahaja Timošenko na severni fronti, nekje blizu Leningrada.

Rusko vrhovno poveljstvo ni nikdar omenilo generala, ki
je vodil obrambo Stalingrada, za Nemce pa pomeni največji
strah.

Japonska je še vedno v "priateljskih odnosih" z Rusi-
jo. Ako bi bilo angleškim in ameriškim vojaškim atašeejem do-
voljeno obiskati fronto, bi isto pravico zahtevala tudi Japona-
ska.

Rusija skrbno čuva svoje tajnosti tudi proti svojim za-
veznikom in v tem je njena največja moč.

Sobotne misli

Piše: IVAN BUKOVINSKI, Pittsburgh, Pa.

Kralj Babilonar, sin mogočne-
ga babilonskega kralja Nabu-
kadnezarja, je napravil svojih
tisočim mogočnem veliko go-
stovanje. In ko je bil že vin-
jen on in njegovi gostje, je
ukazal prinesiti posvečene zlate
in srebrne posode, ki jih je nje-
gov oče uporabljal iz Judovskega
templa v Jeruzalemu, da bi
pili iz njih. In res so pili on
in njegovi gostje in njihove
žene in priležnice, pri tem
pa hvalili bogove iz zlata in
srebra, iz bronu, železa, lesa in
kamna.

V isti uri pa se prikažejo
prsti slovenske roke in pišejo,
svetilniku nasproti po pobe-
ni steni kraljeve palače. In ko
je kralj videl konec roke, ki je
pisala, se spremeni njegov jas-
ni obraz, njegove misli ga pre-
pleslijo, in jame trepetati po
celim telesu. Ali kralju se za-
ve in glasno zakliče, naj takoj
brišejo roke s stene, Kralje-
vo in vedeževalce, da mu preči-
tajo in razložijo pomen napisa-
nih besed. Tega pa niso mogli
storiti vsi modriji in kralj se
je silno prestrašil.

Medtem pa vetropi stara kra-
ljica, njegova mati, kralja po-
tolči in mu pravi: En moč je
v tvojem kraljestvu, ki ti za-
more prečitati pisavo na steni
in razložiti njen pomen. To je
Daniel, v katerem je duh božje
modrosti in kateri je nekoč tvo-
jega očeta razložil njegove sa-
nje. In pripeljal so predenj
Daniela, in ta mu je dejal:

"Gospod nebes te je posta-
vil za mogočnega kralja čez vse
narode. Ti pa si se postavil
zoper Njega, oskrnil Njegove
posvečene posode, častil mrtve
malike, Boga pa, v čigar roki je
dihanje tvoje in pri katerem so
vsa pota tvoja, nisi proslavil,
zato je bil poslan del tiste roke
izpred Njega, ki je narisal na
steno besede: "Mene, Mene,
Tekel, Peres", kar pomeni:
"seštet, seštet, pretehtan in
razdejan." Seštet je Bog kra-
ljevstva tvoje. In mu naredil
koniec. Pretehtan si bil na
tehtnici in pretehtan si se iz-
kazal. Razdejan je kraljestvo
tvoje in dano Medom in Perzi-
cem."

Razlaga se je dopolnila še
isto noč. Babilonar kralj Kal-
dejev je bil od zarotnikov
umorjen, in vlna je nastopil
Darij iz Medijskega rodu.

Ta svetopisemska prigoda iz
Starega zakona je živa podoba
današnjega položaja. Kralj
Babilonar je Hitler, posvečene
posode, ki jih skrni njegova
podivjana vojaška drhal, so
bogle zasluženi narodov, zla-

sti slovenskega, maliki, ki jih
po božje časti, so napuh, časti-
željnost, krvotilečnost, naslije.
Roka, ki piše obsodilne besede
na steno, so Zdržani narodi,
posebno Rusi, razlagalci te pi-
save pa so vsi opazovalci zdra-
vega razuma in logičnega mi-
šljenja. Čas, ko se dopolni ta
prerokba, je bližnja bodočnost,
a kazen, ki bo zadela babilon-
skega Babilonarja (Hitlerja) in
njegove skrivce, bo pa takša,
da bi ne bil rad v njihovi koči.

Vojaški veteran iz prve sve-
tovne vojne se je prostovoljno
javil za armado. Ko so mu po-
vedali, da bo že čez par mese-
cev poslan na fronto, jim odvr-
ne, da je pač prav. Na vpra-
sanje, čemu je to storil, saj
ima vendar družino in je že
preko let, jim odgovori: "Ah,
rad bi že enkrat imel mir."

Prileten pisatelj je dal slovo
sumnemu mestu in se preselil
na deželo, hoteč v miru božjem
preživeti poslednja leta svojega
življenja. Ko pa se mu pri-
bliža zadnja ura, ga vprašajo
vaščani, pri katerih je bil zelo
prihvačen, naj jim pove svojo
poslednjo željo.

"Z moje zapuščine naročite
preprost spominski kamen —
jim pove — naj pa dajte vkle-
sati besede: "Bil je literat." —
Preprosti kmetovalci, ki niso
še nikoli slišali te besede in še
manj vedeli nje pomen, so napi-
sali: "Pil je liter rad." (To je
vsebinska ena izmed pesmi sloven-
skega pesnika Antona Medve-
da)

Ne dolgo tega je spet izšlo
v slovenskih listih oznanilo gla-
de nameravanega "Angleško-
Slovenskega Slovarja, ki ga je
priredil Mr. Zvonko Novak.
Mrs. Agnes Novak opozarja ro-
jake, naj si ga naroče do 1.
marca za vsoto \$3.50. In tako
prihranijo na denarju, kajti po
tem roku mu bo cena \$5.00. In
slučajno, da Slovar ne bo izšel,
bo denar vsem povrnjen.

Zleti je, da se rojaki v čim
največjem številu odzovejo te-
ma naznanilu, in tako omogoči-
jo te, za Slovence toliko važne
in zaželjene knjige. Slovar, ki
bo obsegal preko 800 strani, bo
zelo praktičnega pomena za na-
še ljudi, ki čitajo angleške knji-
ge in časnike. Sleer se zamore
vsakdo, ki le deloma razume
angleški, posluževati samo an-
gleških slovarjev, ali človek bi
marškal rad vedel za najpri-
mernejši slovenski izraz, ki
najbolj odgovarja smislu angle-
ške besede, a ni bilo primerne-
ga besednjaka razen Kernove-
ga, ki pa je po obsegu daleč
premajhen. In Novakov Slo-
var bo v polni meri zamašil to
vzelo, ker dvonam, da bi bil
kdo bolj zmožen za sestavo ta-
ke knjige nego on. Slovar v
rokopisu so pregledali in se las-
kavo o njem izrekli tukajšnji
in inostranski jezikovni vedečki.
Škoda le, da Mr. Novak ne
da tiskati posebnih cirkularjev
s priloženimi pisemskimi ovit-
ki s povratnim tiskanim naslo-
vom, poštnine prosto v slučaju,
da se jih kdo posluži kot to de-
lajo druge književne založbe.
Poslati bi se morali naročni-
kom slovenskih listov, sloven-
skim obrtnikom, podjetnikom
in trgovcem, zlasti pa vsem pod-
pornim in drugim društvom in
organizacijam, vsem klubom in
Slovenskim domovom.

Bilo bi precej stroškov, ki pa
bi se daleko izplačali. Če člo-
vek vidi oglas v listu, misli
naročiti, ali časopis odloži in
na vse pozabi. Ako pa bi mu
prišla v roke naročilna tiskovi-
na s povratno kverto, bi se
mnogokrat bo ne zgodilo.

Torej rojaki, pošljite še dan-
es, ko to čitate, naročnino za
to potrebno in koristno knjigo.
Tajniki podpornih in drugih
društev pa naj prinesejo to sa-
devo pred članstvo na prihodnji

SONART REKORDI

Lepe Melodije!

St. M571—Na Marjance, polka
Kje so moje rožice
Marica pegla—polka
Duquesne University
tamburica orkester

St. M575—Terezinka polka
Na planinah—valček
Teddy Koprišek in orkester
Za toz. cenik in cene plošč se
obratite na: JOHN MARSH, INC.
Co., 251 W. 42nd St., New York

seji in trdno sem uverjen, da bo
le malo društev, ki bi ne hotela
ali ne mogla naročiti iz dru-
štvene blagajne vsaj po en iz-
vod tega Slovarja.

To priporočilo sem napisal iz
lastnega nagiba in edino le z
namenom, da bi pomagal kor-
ristni stvari do uspeha.

Naslov za poslati naročnino
je: Mrs. Agnes Novak, 2506 N.
Clark St., Chicago, Ill.

VSU NA FESTIVAL V NEDELJO.

Kakor lahko vidite v pro-
gramu, ki je tiskan v listu, bo-
do imela Zdržena slovenska
društva v nedeljo 17. januarja
v Arlington Hall zares intere-
santen program, katerega se bo
izplačalo pogledati.

Tudi narodne noše bodo na
prireditvi najbrž v dokaj lepem
številu, ker bo poleg pevke zho-
ra "Domovine" prišlo še več
druhih na Festival v narodnih
nošah. Kdor ima svojo narod-
no nošo, naj se pridruži ostalim
ta dan, da bo slika bolj pestra.

Ker je bila naša priredba
oglašena tudi v drugih jugo-
slovenskih listih, pričakujemo,
da bomo imeli mnogo gostov
iz jugoslovenskih vrst v naši
newyorški naselbini. Na Slo-
vence pa apeliramo, naj na no-
ben način ne zamudijo te lepe
prireditve, ki bo vsem ostala v
lepem spominu, kakor naša
zadnja velika prireditev, kate-
re se je udeležilo toliko naših
rojakov in rojakinj iz New Yor-
ka in iz drugih bližnjih krajev.
Pridite tudi toplot!

Na evidenca v Arlington Hall
v nedeljo popoldne!
A. P. K.

SIVALKE

na "Saturn" braid in milon pri
slamnikih nimajo lepše priloz-
nosti oziroma na zaslužek,
kot pri:

BERWICK HAT CO.
54 West 39th Street
(15th floor)
NEW YORK CITY
12-14, 15

SIVALKE

izveštane na slamnikih, dolga
sezona, dobra plača, išče —
SCHACHTER HATS
1 W. 39th St., 9th Floor
New York, N. Y.

INVESTIRAJTE V AMERIKO

KUPUJTE

UNITED STATES WAR SAVINGS
BONDS & STAMPS

RAZGLEDNİK

Piše Anna P. Krasna

Zenske in vojna

Kadar se govori o vojni, to
je, o aktualnem vojskovanju,
vsakdo enostavno predstav-
lja zgolj moške bojevalce, ka-
tere najprej nakadijo s kakim
imom "v moderne" dobi
celo z injekcijami, da se tako
ranjani za živijo vse pometne
tevari, ki se jih je moral na-
vel od kulturneje strani na-
še slavne civilizacije, ter pride
na površje pradedni živalski
instinkt klanja.

Seveda ni vredno, da bi zen-
ske zavidale moškim take pred-
nosti, toda, ker smo v vojni
tudi sedaj in se dandanes zen-
ske veliko udeležujejo v voj-
nem prizadevanju, ter v aktu-
alnem bojevanju, kot guerille
in celo kot prave vojakinje, je
treba resnici na ljubo vseh
pobrkati malo po zgodovini in
pogledati, če niso nemara zen-
ske upravičene do tega, da se
jim prizna, da je vojna tudi
njih zadeva in da so moškim
mnogokrat pripomogle d o
zmag s svojo pogumnostjo, ki
je v mnogih slučajih nadkri-
jevala moško — in to brez
ruma.

Že kar naprej vem, da bo
rekel kateri, no, ja, saj ni nih-
če rekel, da ženske niso boje-
vite in da ne morejo ugnati
možakov doma v kozij rog, itd.
Toda, da takoj prijemam razli-
ko med bojevitostjo in bojevi-
tostjo, naj povem, da pogum,
ki ga je treba posedovati za ju-
naško dejanje, nima nobenega
ovrarka s korajžo, ki morda
kaki ženski omogoči, da uvelja-
vi v svojih hiši še več, kot svojo
žensko samostojnost. To velja
tako pri ženskah, kot pri mo-
ških, o katerih vemo, da tisti,
ki je doma največji tiran, je
drugače kaj nečestitki indivi-
dui, če se je treba zares posta-
viti s svojo fizično ali mental-
no silo.

Stari Grki so nam v svoji
mitologiji zapustili prirovnosti
o slavni Amazonkah, ki so ži-
vele samo za vojskovanje. Te
so torej delale moškim voj-
škom kometicijo v tem po-
gledu. In kakor je znanostno so
bila orvovrstne vojskavalke.
Njihovo ime izvira iz besede
"brezmrtni", kar pomeni, da
so bile mrtim Amazonkam že
zgodaj odstranjena prsa ozi-
desna stran prs. to pa zato, da
so mogle trdnje upreti in na-
ravnavati svoje loke v boju.

Te ženske se tudi niso hotele
vovajati skupno z moškim,
ampak samo proti njim in to
je, kot so zapisali stari pisci,
mnogokrat srčilo vojske do
onemogućnosti, ker sramotno je
bilo biti premagan po ženski...

Amazonke, pa so mnogokrat
izšle iz boje zmagovite!

Te ženske so živele same za-
se in svoje može ali ljubince

so imele v sosednih provincah,
ter so tudi rodile otroke, toda
vsako dečko dete je bilo takoj
umorjeno, deklice pa so bile
odgojevale za vojskovanje.
Imele so Amazonke tudi svojo
kraljico in njihova država je
bila urejevana prvovrstno, ži-
vele pa so strogo življenje, da
so bile tembolj odporne za vo-
jaško življenje in sposobne za
boj.

Med posamezne pogumne
v vojaškem oziru, je prištevati
slavno Devico Orleansko, ki je
vodila francoske bataljone v
zmagovito bitko pri Orleansu
v letu 1429. Ona je bila past-
rica, toda je očitno imela ve-
lik talent za vojskovodjo, ali
ker je bila ženska, je bila komu-
no postavljena pred tribunal
in med dvomajstimi obdolžitva-
mi, ki jih je moški svet napre-
til proti njej, je bila tudi ob-
tožena, da se je oblečila v mo-
ško obleko, ter si prikrita da-
se in da je sploh bila čarovni-
ca. — V starih časih je bila
menda ženska razumnost ana-
trama za čarovanje. In do goto-
ve meje je še danes.

Toda nadaljujmo z vojno
sposobnostjo žensk. V ameri-
ški zgodovini najdemo opisano
izredno pogumno Molly Hays,
kmečko dekle, ki je sledilo svo-
jemu mlademu možu na boji-
šče v vojni za neodvisnost. V
bitki pri Monmouthu je dona-
šala vojakom vodo in tako je
dobila ime "Molly Pitcher".
Ko je njen mož padel, je nje-
zovo mesto zavzela ona in stro-
ljala je tako dobro, da jo je
Washington povzel v sargenti-
vo, ko je bila zmagala dobljena.
Še danes se po melodiji "Yan-
kee Doodle" med vojaški po-
peva kitica o Molly Pitcher, ki
se glasi:

"Molly Pitcher, ona je ob
svojem topu stala,
ter prav dobro pomejala,
in je tako na monmouth-
skem krvavem bojišču
sargent postala."

Nekateri zgodovinarji si cer-
trdijo, da je tradicija pripisa-
la streljanje s topom Molly po-
pomoti, ter da je bila pogumna
topničarka Margaret Corbin,
ki je tudi sledila možu na boji-
šče in mu pomagala pri topu
trčkom bitke 16. novembra,
1776, pri Fort Washington,
N. Y. Ker sta bili obe aktivni
v revolucionarni vojni Ameri-
ke, je mogoče res nastala po-
moti v tem oziru, toda ena kot
druga je vršila delo, za katero
je treba imeti mnogo srčnosti
in resničnega poguma.

V ponedeljek opisim še na-
daljši nekaj junakinj, ki niso
imele strahu pred resničnim
vojskovanjem.

THE NEW ENCYCLOPEDIA of MACHINE SHOP PRACTICE

Special znani profesor na Stevens
Institute of Technology v angleščini
George W. Barnwell

Podlaga za meli-
nično znanje al
morete dobiti s to
knjigo. Ta velika
knjiga popisuje in
v slikah pokaže
temeljna dela me-
hanika. Razloži
vse natanko, kar
mora znati naj-
boljši mehanik.
Pojasnjuje vpra-
bo vsakega stro-
ja, orodje in me-
ri, načrte (blue
prints) 1000 slik
in risb, 576 str.
Cena \$1.98

No glede na to, ali ste žele početi, Vam bo ta knjiga
zelo koristna in mnogo vredna. NAROČITE JO DANES!

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
216 WEST 18th STREET NEW YORK CITY

VESTI KOMU
POMAGATE...
AKO PRISPEVATE ZA
U. S. O.

V PESMARICI "AMERIŠKA SLOVENSKA LIRA"

so vključene sledeče

slovenske pesmi:

1. Podoben — moški zbor s bariton-samosplovom
2. Pozdrav — moški zbor
3. Ljubko, mo — moški zbor
4. Otoki zvon — mešani zbor
5. Pomladinska — mešani zbor
6. Lira I. — za solo speve, moški in mešani zbor
7. Lira II. — za mešani zbor
8. Atlantski odmevi — za moški in ženski zbor, s bariton-samosplovom
9. Kantate iz pesnika 125 — moški zbor
10. Soli — za samosplove, mešani zbor in spremljevanjem glasovira
11. Psalmi 22 — za samosplove, mešani zbor in spremljevanjem glasovira ali orgel

CENA SAMO
50 centov
KOMAD

To so koncertne pesmi za moške in mešane zore, katere je uglas-
bil in v samostalnih izdanih MA-
THE L. HOLMAR, organist in
povodil pri sv. Vidu, Cleve-
land, Ohio, 1923.

Naročite to zbirko pri:
KNJIGARNI SLOVENIC PUBL.
COMPANY
216 W. 18th St. New York

Kratka Dnevna Zgodba

IVAN CANKAR:

Otroci in stari...

Otroci so imeli navado, da so se pogovarjali preden so šli spat. Posedli so po široki peči in so si pripovedovali, kar jim je pač prišlo na misel. Skozi motna okna je gledal v izbo večerni mrak z očmi, polnimi sanj iz vseh kotov so se vile kvišku tihe sence in so nosile prečudne bajke s seboj.

(Pripovedovali so, karkoli jim je prišlo na misel, ali na misel so jim prišle samo lepe zgodbe, iz solne in toplote, iz ljubezni in upanja spletene. Vsa prihodnost je bila en sam dolg in svetel praznik. Med B. žičem in Veliko nočjo ni bilo pepelnice. Tam nekje za pisanim zagrinjalom se je vse življenje migljalo in utrkujalo, prelivalo tiho iz luči v luč. Besede so bile napol razumljivo šepetanje, nobena povest ni imela začetka, ne razločne podoče, nobena pravljica konca. Včasih so govorili vsi štirje otroci hkrati in nihče ni otoli drugoga; vsi so gledali zamaknjeni v tisto prelepo luč nebeske; tam pa je bila zvonca in resnična vsaka beseda, je imela vsaka povest svoje čisto življenje in jasno lice, vsaka pravljica svoj sijajni konec.

Otroci so si bili tako podobni med seboj, da se v mraku ni prav nič razločil obraz najmlajšega štiriletnega Tončka, od obraza desetletne Lojzke najstarejše med njimi. Vsi so bili v lica ozki in drobni in vsi so imeli velike, nastežaj odprte, vase in v daljavo zamišljene oči.

Tisti večer je z nasilno roko poseglo v nebeško luč nekaj neznanega iz tujih krajev, udarilo neumljeno med praznike, povesti in pravljice. Pošta je bila ozmanila, da je oče "padel" na Laškem. "Padel je." Nekaj neznanega, novega, tujega, čisto nerazumljivega je stopilo pred nje, je stalo tam visoko in široko, pa ni imelo ne obraza,

ne oči, ne ust. Nikamor ni šlo dilo, ne v to glasno življenje pred cerkvi in na cesti, ne v ta topli mrak na peči, tudi ne v pravljice. Ni bilo nič veselja, pa tudi nič posebno žalostnega, kajti bilo je mrtvo, saj ni imelo ne oči, da bi s pogledom razodelo, čemu in odkod in ne ust, da bi z besedo povedalo. Misel je stala pred to ogromno prikaznijo uboga in plaha, kakor pred silnim črnim zidom in ni mogla nikamor. Približala se je zidu, tam je obstrmela in je umolknila.

"Kdaj pač se zdaj povrnejo?" je zaničljivo vprašal Tonček. Lojzka ga je ošinila z jeznim pogledom. "Kako bi se povrnil, če so padli?"

Vsi so molčali, vsi štirje so stali pred silnim črnim zidom in niso videli čez. "Tudi jaz pojdem na vojno," se je nenadoma oglasil sedemletni Matijče, kakor da je bil z urno roko zagrabil pravo misel in vse, kar je treba reči.

"Si premajhen," ga je z globokim glasom posvaril Tonček, štiriletni, ki je hodil še v krilu Milke, najdrobnejša in najbolehnjša med vsemi, zavita v preveliko materino ruto, da je bila podobna popotni culi, je prosila s tihim mehkim glasom kakor odnekod izpod sence. "Kakšna da je vojska, to povej Matijče — povsod pripoveduj."

Matijče je razločil: "Vojska je pač taka, da se ljudje koljejo z noži, sekajo s sabljami in streljajo s puškami. Kolikor več jih pokolješ in posekaš, toliko boljše je, nobeden ti nič ne reče; ker tako mora biti. To je vojska."

"Pa zakaj se koljejo in sekajo?" je vprašala Milka, neboljenka. "Za cesarja," je rekel Matijče in obmolknil so. V daljini daljavi se je prikazalo pred njih zastrtimi očmi nekaj silnega, od svetle zlorije obzarjenega. Niso es ganili, sapa si je komaj upala iz ust; kakor v cerkvi ob velikem blagoslovu.

Nato je Matijče v drugič zamahnil z naglo roko ter zagrabil svojo misel, morda le zato,

da bi na obe strani razmaknil tišino, ki je mrko ležala nad njimi.

"Tudi jaz pojdem na vojno — nad sovražnika pojdem."

"Kakšen pa je sovražnik — ali ima rogove?" je iznenada vprašal tenki Milkin glas.

"Seveda jih ima — kako pa bi drugače bil sovražnik?" je resno in skoraj ježno zatrdil Tonček.

Tudi sam Matijče ni vedel pravega odgovora. "Mislim, da jih nima!" je rekel počasi, toda beseda se mu je gredoč ustavila.

"Kako bi imel rogove — človek je, kakor mi," se je oglasila nejevoljno Lojzka; nato pa se je zamislila in je še rekla: "Samo duše nima."

Po dolgem preudarku je vprašal Tonček: "Kako pa je, če človek pade v vojski — takole vznak?"

Pokazal je, kako človek pade vznak. "Pobijejo ga — do mrtvega!" je mirno razložil Matijče.

"Oče so obljubili, da mi prinesejo puško seboj."

"Kako bi prinesli, če so padli?" ga je osorno zavrnila Lojzka.

"Pa so jih pobili — do mrtvega?"

"Do mrtvega."

Osmero mladih, nastežaj odprtih oči je zamolklo in plaho strmel v mrak — strmel v nekaj neznanega, srca in pameti nerazumljivega.

Ob tistem času sta sedela stari oče in stara mati pred hišo na klopi. Zadnja rdeča zarja se je svetila izza temnega listja na vrtu. Tih večer je bil; samo od hleva sem se je pridušeno glasil zategnjen, že hripav jok; najbrž je bila tam mla da mati, ki je bila šla krmit živino.

Stara dva sta sedela globoko sključena, tesno drug ob drugem in sta se držala za roko, kakor že dolgo ne poprej; gledala sta v nebeško zarjo večerno z očmi brez solz in nista rekla nobene besede.

Ne zametujeta ničesar, ker to pomeni tratenje denarja — potraten denar pomeni v sedanjem času izgubo življenja.

Zamorci poznajo strašne strupe

Pred časom je na neki farmi v angleški zahodni Afriki nenadno umri črni nadzornik zamorskih delavcev. Njegovo truplo so raztelesili, vendar ni bilo prav nobenega znaka, da bi bila moževa smrt povzročila zlačinska roka. Toda tudi za naravno smrt ni bilo znakov, ki bi jo bili opravičevali. Može so pokopali in reč je bila kmalu pozabljena. Pozabil pa je ni neki uradnik, ki se je zanjo zanimal bolj s stališča znanosti.

Počasi je poizvedoval in nazadnje vendar le dočkal, da so rajnega nadzornika vsi zamorci hudo črtili, češ, da je izdal skrivnost svojega zamorskega rodu belim priseljencem. Zato se je uradniku kmalu zdelo precej verjetno, da je črni nadzornik padel kot žrtev masčevanja svojih črnih rojakov.

Ta sum se je zgostil na osebo nekega zamorskega delavca, ki so ga takoj zaslišali. Toda mož je odločno zavračal vsak sum. Nato so preiskali njegovo kočjo.

Toda v njej niso našli ničesar sumljivega. Samo na podstrešju njegove kočje so dobili kosarico, v kateri je bilo nekaj suhih jagod. Nekatere izmed teh jagod so bile velike kakor češnje in so bile rumenkaste barve. Druge jagode pa so bile mnogo manjše. Dasi so bile suhe, so imele še rdečkast soj.

Ko so zamorca vprašali, zakaj hrani te suhe jagode, je odgovoril nekaj čisto nedolžnega, tako da je bilo vse res verjetno.

Ko pa so le izrazili svoj sum, da so morda te jagode strupene, se je ponudil, da bo vse jagode vprico vseh snedel, če to žele.

Tedaj pa je omenjeni uradnik velel vprico zamorca vse suhe jagode zmešati in jih stolči na prah. Ta prah je potem ponudil zamorcem, naj ga poje.

Zdaj pa se je zamorec nstrašil. Nihakor ga niso mogli pripraviti do tega, da bi bil pojedel tisti prah. Zdaj so ga huje prijel, in priznal je, da suhe jagode same še niso strupene, da pa zmlate v prah in skupaj pomešane pomenijo hud strup.

S tem je bila belim spet izdana skrbno hranjena skrivnost zamorskih rodov. Ta strup je tak da bi ga v trupu zastrupljene ga človeka ne mogla najti še tako skrbna preiskava.

Afriški zamorci imajo mnogo takih plemenskih skrivnosti o lastnosti svojega rastlinstva. Dobro znajo delati razne strupe. Zamorci v francoski Gvineji poznajo tako rastlino, ki je njen sok nenavadno hud in zahrbtn. Če sok te rastline po-

mešajo z indigovim modrilom, s katerim zamorci barvajo svoje predpasnike, je tak predpasnik za dotičnega človeka brezpogojno smrten. Strup, ki je v barvilo pomešan, zaide v kožne luknjice, da človek nasukrat ohromi in v nekaj urah potem v strašnih mukah umrje.

Čeprav pa zamorci znajo dobro pripravljati strup iz rastlin, se vendar le redko dogaja, da bi svoje znanje zlorabili za umore. Silno redki so primeri, da bi kak zamorec zastrupil svojega rojaka zaradi osebnega sovraštva. Kadar zamorec koga umore s strupom, je to samo izvršitev obsodbe, katero je izrekel nad njim skrivni sodišče zaradi izdajstva verskih ali plemenskih skrivnosti. Pa še v takem primeru navadno ne izvrše smrtne obsodbe, ampak obsojenca napravijo neškodljivega na drug način, ki pa je seveda tudi krut. Da bi klepetu preprečili, da bi mogel več klepetati, mu zastrupijo glavnika. Ostre zobe lesenega glavnika močno namažejo z nekim rastlinskim sokom, ki potem, ko se človek z glavnikom čese po glavi, zaide v kožo, nato pa nastopi nekako otrpnjenje. Tak človek postane vse življenje bebast.

SESTSTO DRUŽIN SE JE MORALO UMAKNITI VOJAŠKIM REKRUTINJAM

Seststo družin v Bronxu, N. Y., je dobilo ukaz, da se izseli iz trinaestih apartamentnih hiš, da bo tako narejen prostor za vojaške rekrutinje od organizacije WAVES in SPARS. Olanice obeh ženskih vojskih organizacij bodo stanovale v omenjenih hišah tekom časa, ko bodo pohajale večbale in slične tečajne v Hunter kolegiju.

Prižadeti stanovniki so po večini vzeli stvar na znanje brez nerganja, ker smatrajo, da je ta njih žrtev direkten pri spevek k vojnemu prizadevanju, poleg tega pa jim tudi ni kazalo drugega, kot se izseliti, ko so bile stavbe enkrat izbrane za zasilne dormitorije mladih rekrutin. Vlada je bila tudi velikodušna pri vsej stvari in je pripravljena plačati selitvene stroške vsem stanovalecem ki se bodo preselili v stanovanja, katera niso oddaljena več kot 200 milj od Hunter kolegija v Bronxu.

V kolegiju je bilo 2200 študentk, katere bodo sedaj porazdeljene po drugih kolegij-skih podružnicah ali oddelkih v mestu New York. Spomladni termin je odložen od 8. do 15. februarja.

NOVA NEMŠKA VERA.

Nemci so slovenske duhovnike izgnani iz Slovenije. Samo na Gorenjskem so ostali trije čenemogli starejši, med njimi 90 letni župnik Lavtičar v Kranjski gori.

Zdaj so prišle vesti, da so tam začeli s svojim delom novi ljudje. Odkod so se vzeli, ni znano. Pridigujejo o Hitlerjevem božjem poslanstvu in mašujejo in dele zakramente v Hitlerjevemu imenu, pa za drage denarje. Najbolj delavni so menda tisti v Kranju, potem nekdo na Bledu in tretji v Kamniku.

Med slovensko duhovščino se je našla skupina, ki tajno obiskuje nemške zasedene kraje. Obisk takega duhovnika, ki se preoblečen in skrivaj prikrade čez mejo, tvegajoč pri tem svoje življenje, pomeni za slovensko ljudstvo veliko uteho, kajti dokazuje mu, da v nesreči niso pozabljeni. V nevarnosti pa so duhovniki prav tako kot prebivalci sami, kajti če jih Nemci zalotijo, jih zadene nemisljemo masčevanje.

PROGRAM FESTIVALA

ZDRUŽENIH SLOVENSКИH DRUŠTEV

V NEW YORKU

KI SE VRŠI

v nedeljo, 17. Januarja, 1943

V ARLINGTON HALLI
23 ST. MARKS PL., NEW YORK

Začetek ob 3. popoldne.

1. a. Ameriška himna
b. Lepa naša domovina — Igrajo Tamburaši
2. Pozdravni govor — Mr. Leo Zakrajšek
3. Manhattan Trio — Johnnie in Mary Grill in Charles Penko
4. Miss Josephine Peschel — Umetni ples
5. Miss Ann Kopic, sopranistinja, poje:
a. Pastirica — Josip Pavčič
b. Aleluja — Mozart
6. Nastop govornikov:
a. Predstavnik Zakladniškega departamenta
b. Predstavnik Vseslovenskega kongresa
c. Anna P. Krasna
d. Mr. Anton G. Sintich
e. Čitanje resolucije — Mr. Frank Kerby
7. Slov. pevsko društvo "Slovana" poje pod vodstvom Ig. Hudčeta:
a. Domovina — Ben Ipavec
Tenorski solo poje Frank Pader in baritonski solo Anthony Svet
b. Na dan — Jakob Aljaš
Baritonski solo poje Ludvik Muc
c. Oj, Doberdob — Zorko Prelovac
Sopranski solo poje Ann Kopic
d. Daniel — Gustav Ipavec
8. Slov. pevsko društvo "Domovina" poje:
a. Vrbsko jecero — T. Kolak
b. Na vrhu — Florjancič
Mešani zbor
c. Skupni nastop "Tamburaši" in "Slovana":
a. U boj!
b. Jadranko morje
c. Hej, Slovani! — Oba zbora in Tamburaši
Ženski zbor

VSTOPNINA 50 CENTOV

PO PROGRAMU PROSTA ZABAVA

Za ples igra orkester.

Združena Slovenska Društva zborujejo vsaki peti petek v mesecu. — Društva in kulturne skupine, ki se niso priključene tej organizaciji so vabljena, da se pridružijo in pošljejo na seje svoje delegate. — Seje se vrše v Slov. Domu v Brooklynu.

Naraščanje uporniškega gibanja v balkan. deželah

UP poroča iz Londona dne 12. januarja, da so istega dne jugoslovanski krogi v Londonu poročali, da so izbruhili v Bolgariji in Rumuniji upoti. Sabotaža je zavzela tolikšen obseg, da morajo vojaške strazhe čuvati železniške proge na deželi.

Povsod na Balkanu vlada hud odpor napram nacistom. Grški guerilci so ponovno izvršili napade na prometna sredstva osiše vzdolž jugoslovansko-bolgarske meje.

Iz Carigrada prihajajo nepotrjene vesti o aretaciji 25 tisoč "komunistov" na Bolgar-

skem, kjer upajo tako zadušiti nastajajočo vstajo.

GOVERNER DEWEY IŠBRAL KOORDINATORJA.

Governor Dewey je izbral podgovernorja Thomas W. Wallace-a za državnega načelnika vojnega koordinatorskega. Prej je imel to mesto bivši podgovernor Poletti.

DELAVCE POTREBUJE

Monte Christi Co. tovarna za barvanje slamatih kit v Rahway, N. J., išče mlade delavce, četudi niso ameriški državljani. Dobra plača. Zglasijo naj se v uradu: MONTE CHRISTI CO. 58 W. 39th St., New York City. 1-15, 18, 19

AMERIKANCI NA NOVI Gvineji

Ameriški ranjeni v puščavi na Novi Gvineji čakajo na aeroplan, da jih prepelje v bolnišnico

Note

PIANO
HARMONIKO
ali
KLAVIR

BREEZES OF SPRING
TIME OF BLOSSOM (Vrtni čas)
SLOVENSKI FANTJE
VSE BUM PRODALA
KO JEZERU
K O L O
OHIO VALLEY
SYLVIA POLKA
TAM NA VRTHNI GREDI
MARIBOR WALTZ
SPAVAJ MILKA MOJA
ORPHAN WALTZ
DEKLE NA VRTHU
OJ, MARIČKA, POGIJAJ
BARČICA
MLADI KAPETANE
GRIMO NA ŠTAJERSKO
ŠTAJERSIS
HAPPY POLKA
ČE NA TUJEM

35 centov komad
3 za \$1.

MOJA DEKLE JE ŠE MLADA
Po 35c komad:

Naročite pri
KNJIGARNI
SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th St., New York

KUHARSKA KNJIGA:

Recipes of All Nations

RECEPTI VSEH NARODOV

Stane samo \$2.00

Knjiga je trdo vezana in ima 821 strani

Recepti so napisani v angleškem jeziku, ponekod pa so tudi v jeziku naroda, ki mu je kaka jed posebno v navadi. Ta knjiga je nekaj posebnega za one, ki se zanimajo za kuhanje in se hočejo v njem čimbolj izveštati in izpopolniti.

Naročite pri
KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 West 18th Street New York, N. Y.

Islandski ribič

ROMAN — Spisal PIERRE LOTI

48

Od zahoda so se podili še vedno visoki valovi, vzdržema, brez prenehajanja, pravilno drug za drugim. Vedno iznova so poskušali svojo brezusepno moč, razletavali so se na istih čerch, zaganjali se v iste skale ter se razlivali po istem bregu. Ščasoma je postajalo nekam čudno to topo valovanje voda pod mirnim, jasnim nebom; bilo je, kakor da so morske globine prenapolnjene, kakor da se hočejo razliti čez bregove ter poplavit obalo.

Bolj in bolj se je izgubljala "Leopoldina" v daljavah, postajala je manjša. Gotovo jo je gnala morska struja, zakaj veter je bil nočoj slaboten, in vendar se je hitro oddaljevala. Skoro se je izpremenila v majhno liso, sivo, neznamno točko in še malo, pa doseže mejo vidnega kroga ter se izgubi v one brezkončne daljave, ki so bile že zavite v rono temo.

Ko je prišla sedma ura zvečer, se je stemnilo, ladja je izgubila izpred oči, in Marjetica je odšla domov. Bila je še zadosti pogumna, vkljub solzam, ki so ji tekale brez prestanka, v one brezkončne daljave, ki so bile že zavite v nočno temo. In prazno, ko bi bil odšel kakor druga leta, brez slovesa, kot tujec. Sedaj je bilo vendar vse izpremenjeno, ublaženo. Jan je bil tako ves njen, šutila je tako njegovo ljubezen, vkljub temu odhodu, da je imela vsaj tolažbo v sladkem pričakovanju na svidenje, ki ga doživita v jeseni.

Poletje je poteklo žalostno, vroče, tiho. Pazno se je ozirala Marjetica po prvih rumenih listih, gledala je, kako se zbirajo prve lastovke za odhod, kako poganjajo krizanteme.

Nekolikokrat mu je pisala na Reykavik, ali člove ne ve, so li prišla ta pisma v prave roke.

Koncem julija je dobila pismo od njega. Pisal je, da se čuti zdravega, da obeta poletje bogat lov in da ima že 1500 rib na svoj delež. Pismo je bilo pisano od začetka do konca v onem živnem, jednoličnem, vkovanem slogu, v katerem pišejo vsi Islandci svojim družinam. Ljudje, vzgojeni kakor Jan, niso nikakor zmožni, da bi izrazili vse to, kar mislijo in čutijo, kar sanjajo. Ker je bila Marjetica bolj izobražena nego on, je čitala med vrsticami globoko nežnost, katere ni izrazil z besedami. Tekom teh štirih strani jo je večkrat nazival "soprogo", kakor da bi mu delalo posebno veselje, ponavljati to ime. In potem že naslov sam: "Gospa Marjetica Gaos, pri Gaosovih, v Ploubazlanecu", že to je bilo nekaj, kar je z radostjo čitala. Tako malo časa se je še smela imenovati: "Gospa Marjetica Gaos!"

Delala je mnogo v teh poletnih mesecih. Paimpotžanke ji niso izprva nič kaj zaupale. Rekle so, da ima prelepe, pregozposke roke za šiviljo. Toda izprevidelo so, da jim dela mnogo boljše in lepše obleke nego druge, in skoro je bila šivilja na glasu.

Kar je prisluzila, je porabila v to, da olepša stanovanj — za njegov povratek. Omare, stare pregrajene postelje je dala popraviti in prebarvati, napraviti jim nove, svetle ključavnice. Okene, ki je gledalo na morje, je dobilo novo šipo in zastor. Kupila je novo zimsko odejo, mizo in nekaj stolov.

Vse to je opravila, ne da bi se bila doteknila denarja, ki je bil pustil Jan. Hranila ga je v majhni kitajski skatli, da mu ga pokaže, ko zopet pride.

V poletnih večerih, pri zadnji dnevni luči, je sedela pred vrati z babico Ivono, katere glava in misli so bile v toplem poletnem času znatno jasnejše. Pletla je za Jana lepo ribiško jopico iz modre volne. Po ovratniku in za pestmi mu je vvezla vse podno umetnih, raznoličnih okrasov. Babica Ivona je znala včasih spretno plesti in veziti; spominjala se je polagoma te svoje mladostne umetnosti ter je naučila tudi Marjetico. Za to delo je treba mnogo volne, kajti Jan je rabil veliko jopico.

Polagoma je začela čutiti, zlasti zvečer, da postajajo dnevi krajši. Nekatere rastline, ki so bile v juliju krepko pogonale, so začele že rumeneti, umirati, in vijoličaste skabioze so začele na novo cvetiti ob potih, njihovo cvetje je bilo sedaj manjše in na daljših pecljih. Slednjič so prišli zadnji dnevi avgusta, in nekega večera se je prikazala pred Pors Evenom prva islandska ladja. Praznik vrnitve je začel.

Trumoma so hiteli ljudje na obrežje, da jo sprejmejo — katere je pač bila?

Bil je "Samuel Azenid" — vsako leto je bil prvi. "Gotovo se tudi "Leopoldina" ne bo več dolgo mudila, — je dejal stari oče Janov. "Kadar se začnejo vračati, ne ostane nobena več dolgo tam gori, poznam to."

Islandci so se vračali, dve ladji sta prišli prihodnji dan, čez dva dni štiri, in naslednji teden še dvanaest. In veselje se je vračalo žnjimi v deželo; to je bil praznik za žene, za matere. Praznik tudi za krme, kjer so stregla ribičem lepa paimpolska dekleta.

"Leopoldina" je bila v številu zakasnelih. Deset jih je že manjkalo. To ni moglo več dolgo trajati in Marjetica je bila vsa pijana vselega pričakovanja. Da bi se vsaj ne prevarala, si je postavila precej dolg človek — osem dni. V tem času bo Jan že goto pri njej. In pospravila je svoj dom, olepšala ga je in očedila, da ga dostojno sprejme.

Vse je bilo že v redu, preostajalo ji je samo še, da ga pričakuje. Sicer pa ni bila v svoji nestrpnosti skoro več zmožna za kako delo.

Tri zakasnele ladje so se prišle in potem še pet. Samo dve sta še vedno manjkali.

"Letos torej "Leopoldina" ali pa "Marija Ivana" pobe- re ostanke," so menili smeje mornarji.

In tudi Marjetica se je snejala in bila je lepša nego kdaj v veselju nestrpnega pričakovanja.

Toda dnevi so potekali.

Se se je praznično oblečla, še je bil vesel njen obraz, še je hodila v prišanišče kramljat s tovariškami. Menila je, da je ta zamuda čisto naravna. Ali se ni pripetilo to še vsako leto? O, tako krepki mornarji, in dve tako dobri ladji!

(Nadaljevanje prihodnjih.)

Snežinka in njeno rojstvo

Sneg! Da kakor da bi bila lahko zima brez snega. Sneg in mraz sta vendar glavna zna- lka tega letnega časa, saj ven- dar pravimo, bela zima in ta bi nikoli ne mogla biti brez sne- ga. Sneg prinaša na eni stra- ni seboj težke skrbi, na drugi strani pa celo vrsto krasnih sportov. Za vsa lepoto in radost bela zime se moramo zahvaliti miniaturni sneženki, ki je sama po sebi prava umetnina ma- tere narave. Poglejmo, kako nastane snežinka.

Vsi vemo, da voda spreminja svojo prvotno obliko, če se o- hladi pod ničlo in sicer tako, da se strdi v led ali sneg. Voda zmrzne. Podobnemu procesu so podvrženi pozimi tudi vodni hlapci v zraku. Ti ne potrebu- jejo nikakšno temeljno jedro, da se morejo izpremeniti v led. Če so ta temeljna jedra trda te- lesca, kakor recimo prah, saje ali podobno, se lahko vodni hla- pi na njih spremenijo v led, če pade temperatura za nekaj sto- pinj pod ničlo. Tako nastanejo neznatne ledene iglice, ki se pa lahko povečajo in dobe ob- liko kroglice. V takih ledenih kroglicah najdemo pogosto ra- zen prahu in saj tudi temena rastlin in celo drobet mrčes, ki ga je zaneslo v zračne plasti, kjer se zgoščujejo vodni hlapci.

Snežinka sama na sebi je kristalček ledu, ki nastane vi- soki v zračnih plasteh in pada proti zemlji in sicer v najraz- ličnejših oblikah zvezdic. S proučevanjem oblike snežink se ukvarja človek že polnih 800 let. Tako dolgo že rišemo sne- žinke in vendar jih poznamo doslej še zelo malo. Zakaj? Zato, ker najdemo med 5000 snežinkami komaj dve povsem enaki. To se zdi skoraj ne- verjetno in vendar je res. To je dokazala sama znanost. Ne- ki ameriški meteorolog ima zbirko snežink, ki si jo je ure- dil s pomočjo mikrofotografije. Zbranih ima že nad 4800 eličic drobnih snežink, toda med nji- mi nista niti dve povsem enaki.

Za najenostavnejšo snežinko je veljal doslej tako zvan de-

mentni prah. Ta snežinka na- stane ob zelo nizki temperaturi in sicer v najvišjih zračnih pla- steh, tako da se vodni hlapci iz- premenijo neposredno v ledene kristalčke. Te kristalčke ime- nujemo demantni prah. V več- ji množini tvori demantni prah v visokih zračnih plasteh lepe bele kodraste oblake. Toda v naših krajih jih vidimo zelo redko. Pogostejši so ti oblaki v polarnih krajih.

Demantni prah je jedro bo- doče snežinke. Pada iz velike višine proti zemlji, gre skozi nižje zračne plasti in zelo raz- lično množino hlapov. Ti hlapci se oprijemajo padajočih kri- stalčkov in primrznejo k njim. Ker gre ves ta proces zelo hi- tro, ne rasto kristalčki pravi- no, tako da nastane snežinka v najrazličnejših in pestrih ob- likah. Če bi bilo tako, bi se kristalčki enakomerno odebe- lil in na zemljo bi ne padale čarobne snežinke kakor jih po- znamo, temveč koščki ledu v ob- liki drobnih palčk.

Ker pa gre kakor rečeno pro- ces kristalizacije ledu zelo hi- tro, ne nastanejo pravilni kri- stalčki, temveč najrazličnejše oblike. V ledu je teh kristal- zirajočih smeri šest. Zato so snežinke vedno šestorake. Nji- hove večje oklepajo vedno kot 60 stopinj. Ta red rasti je o- hranjen pri snežinkah do naj- manjših izrastkov. Ker naleti snežinka na svoji poti skozi zračne plasti na različne množi- ne vodnih hlapov, padajo na zemljo snežinke različne veli- kosti in gostote. Odtod pri sne- žinkah tudi tista velika razno- likost, ki se nikoli ne ponavlja. In pravi to je tisto, kar je na snežinki najlepše in najmika- nejše.

Življenje snežinke ni vedno enako. Vselej izgine, čim pa- de na zemljo, drugič zopet tra- ja njeno življenje več dni ali pa celo vso zimo. V naših krajih je v začetku pomladi konec živ- ljenja vseh snežink. V polar- nih krajih in na visokih gorah jim je pa usojeno mnogo daljše življenje. Tam se snežinke pod velikim pritiskom in vplivom dnevnih toplot zgošče naprej v zimasto in pozneje v trdo le- deno obliko. Tako nastanejo ledeniki, ki prežive pogosto ce- la desetletja ali celo stoletja. V njih je življenje snežinke najdaljše.

Če pogledate snežinko, se vam zdi povsem nedolžna. V resnici pa ni tako. Na eni stra- ni je snežinka umetnina in nje- na pot na zemljo je pojav ne- izmerne sile in čara narave. Za- dostuje, če se zamislimo nad procesom, ki nastane v naravi, kadar začne snežiti. Že tu vi- dimo da so potrebne ogromne naravne sile da drže tolikšno množino snega v zraku. Zato se niti ne moremo preveč čudi- ti elementarni sili snežnega me- teža, ali ledenega plazu. V vseh teh premikanjih, ki se nam kažejo v najrazličnejših poja- vih, je skrita atmosferska ener- gija. V našem primeru je po- srednik takega ogromnega pre- mikanja energije razmeroma lahka snežinka.

NAČRTI ZA RICKEN- BACKERJEV FILM

V toku so razgovori in poga- janja za izviritev filma, kate- ri bi temeljil na življenjski zgodbi znanega kapitana Ed. Rickenbackerja, ki je bil zaen- o šestorico mož od svoje posad- ke pred nedolgo rešen z morja potem, ko je bil takorekoč že izbrisan vsak up, da bi se moglo najti kako sled za njim.

Možnost izdelave takega fi- lma je obelodanil kapitanov o- sebnih predstavnik Christy Walsh, ki je dejal, da dozdaj še ni v tem oziru napravil ka- pitana Rickenbacker nobenega kontrakta.

Slovenske Knjige

LEPA KNJIGA je kulturna poslanka; odprimo ji vrata v naše domove, odprimo ji srce...

(Finšgar)

POUČNI SPISI

ANGLEŠKO SLOVENSKO BERILO

(F. J. Kern) — Zvezano

Cena \$2.—

Bodoči državljani naj paroliže knjižice —

"HOW TO BECOME A CITIZEN OF THE UNITED STATES"

V tej knjižici so vsa pojasmila in zakoni za naseljenca.

Cena 35 centov

DOMAČI ŽIVINOZDRAVNIK

Spisal Franjo Dular. — 278

strani. Trda vez. — Zelo koristna knjiga za vsakega živinorejca: opise raznih bolezni in zdravlje- nje; slike.

Cena \$1.50

GOVEDOREJKA

Spisal R. Legvart. 145 strani s

slikami.

Cena \$1.—

KNJIGA O DOSTOJNEM VEDENJU

111 strani.

Cena 50 centov

MLEKARSTVO

Spisal Anton Perc. 5 slikami.

168 strani. — Knjiga za mlar- je in farmerje v splošnem.

Cena 50 centov

OBETNO KNJIGOVODSTVO

258 strani. ozana. — Knjiga je namenjena v prvi vrsti za stav- bno, umetno in strojno ključar- ništvo ter železolarstvo.

Cena \$1.—

ZDRAVILNA ŽELIŠČA

62 strani.

Cena 25 centov

LISTKI

Spisal Kavar Metko.

(144 strani.)

Cena 70c

MALENKOSTI

Spisal Ivan Albrecht.

(120 strani.)

Cena 75c

Po 50c zvezek

Andrej Ternovae (Ivan Albrecht)

Bele noči mali junak, (Dostojevski)

Filosofski zgodba (Alojz Jirasek)

Na različnih potih (Franz Frisch)

Vrne duše v vseh (Prosper Mirime)

Po 75c zvezek

Belfegor (Arthur Bernède)

Po strani klobuk (Dmitrij Feigel)

ŽIVI IZVIRI

Spisal IVAN MATIČIČ

Knjiga je svojevrsen pojav v slovenski književnosti, kaj- ti v nji je v trinaestih dolgih poglavjih opisanih trinaest rodov slovenskega naroda od davnih početkov + starem slovanstvu do današnjega dne. Knjiga je veru arcalo našega življenja in trplje- nja, in kdor jo prebere bo vedel o Slovencih več kot mu more nuditi katerokoli naše zgodovinsko delo.

13 POGAVLJ — 413 STRANI

V PLATNU VEZANO

Cena \$2. Poštnina plačana

Po \$1 zvezek

Veridica (Pater Kajetan)

Rudarika balada (Marija Majerjeva)

Poginjeni otok (Anatole France)

Po \$1.50 zvezek

Zločin in kazens (F. M. Dostojevski)

KNJIGARNA

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York City

NEMOI ODSTRANJUJEJO VIŠOKE ČASTNIKE IZ STALINGRADA.

Moskovski poročevalec agen- oije Reuter je podal vest, da naciji z letali odstranjujejo vi- soke častnike iz Stalingrada.

SMRTNA KOSA

Rojak John Orož v Glendale N. Y., je bil dvbvečen, da je v vojaški bolnišnici v Texasu umrl njegov 24 letni sin Albin, ki je služil v medicinskem od- delku armade. Rojen je bil v Brooklynu, N. Y. Poleg očeta zapušča štiri brate in sestro.

V Cleveland, O., je dne 10. januarja preminil v Charity bol- nišnici John Jasko, v naselbini med Slovenci dobro poznan, ker je družina nad 32 let tam živila. Soproga Barbara mu je umrla pred več leti. Pokojni zapušča sinove Johna, Josepha, Stephana, Mihaela Anthony in Franka.

V Chicagu, Ill., je dne 4. jan. umrl v bolnišnici po operaciji rojak Joseph Breibak, star 68 let in rojen v Doljnih Skopcih pri Cerklju na Dolenjskem. V Ameriki je bil 36 let in tukaj zapušča ženo, sina in hčer.

V Eveleth, Minn. je dne 2. januarja umrl Joseph Fric, do- ma iz Ribnice. Zapušča štiri hčere in mnogo drugih sorod- nikov po Minnesoti in v Chica- gu, Ill.

SEDAJ LAHKO DOBITE LASTNOROČNO PODPISANO KNJIGO

TWO-WAY PASSAGE

PISATELJA LOUIS-A ADAMIČ-A

ZA NAVADNO CENO

\$2.50

Pri naročbi se poslužite naslednjega kupona

Pošiljam Money Order za lastnoročno podpisano knjigo: "THE TWO-WAY PASSAGE" za \$.....

Moje ime

St., ulica ali Box št.

Mesto in država

Naročite lahko to knjigo pri:

KNJIGARNI

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK